

Parald Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer til nøiere Undersøgelse og Behandling af denne Sag.

Ovennævnte Forslag om Lovens Henvisning til et Udvalg paa 5 Medlemmer vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Formanden: Valget af Medlemmer til dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Handelsbøgers Førelse.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 42 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Formanden: Udenfor Betænkningen er intet Endringsforslag stillet. Derimod er der fremkommet en Del Endringsforslag i Udvalgets Betænkning, men som det let vil ses og allerede er angivet af Udvalget, ere de allerfleste mindre betydelige, ja endog saa kun Redaktionsændringer, saa at Sagens Behandling næppe vil blive meget vidtløftig. Jeg sætter Lovforslagets Paragrafer med de dertil hørende Endringsforslag under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Schlegel): Som de Herrer vide, er der efter den gjældende Lovgivning paalagt en Del Handlende den Forpligtelse at føre Handelsbøger, og der er givet disse Handelsbøger, naar de ere ordentlig førte, en vis særlig Beviskraft, ligesom der ogsaa, naar Handelsbøgerne ere ordentlig førte, og Vedkommendes Status fremgaar deraf, fremkommer visse Rettigheder ved Konkurs, hvorimod Vedkommende, naar Bøgerne ere uordentlig førte, kan idømmes Straf efter Konkursloven og Straffeloven. De gjældende Bestemmelser ere med Hensyn til de Personer, som det er gjort til Pligt at føre Handelsbøger, noget ufuldkomne, og med Hensyn til de Pligter, disse have til at føre Handelsbøger, er Loven lidt ubestemt i Retning af, hvorledes Pligten skal opfyldes, hvilket har givet Anledning til, at det er vanskeligt baade for Domstolene at paafønde de Sager, som reises mod de Handlende for ikke at have opfyldt, hvad der paahviler dem, og for de

Handlende nøie at vide, hvorledes de skulle forholde sig. Udvalget er derfor ganske enigt med den høitærede Justitsminister om det Ønskelige i, at der træffes nærmere Bestemmelser i disse lovmætninger. — Med Hensyn til Handelsbøgerne Førelse, Maaden, hvorpaa Handelsbøgerne skulle føres, er der, som det vil ses af Motiverne til Lovforslaget, væsentlig to Principer, hvor- efter det kan ske. Man betegner dem i Kort- heds som det franske Princip og det tydske Princip. Det franske Princip opstiller som Fordring, at der skal føres bestemte Bøger og det paa en vis Maade. Det har den Fordel ved sig, at de, hvem Forpligtelsen paalægges, vide, hvad det er, de skulle gjøre, men det har den Mangel, at man er nødt til, for at kunne ramme alle Forretninger, for at være udtømmende, at gaa noget videre, end der i og for sig er Nødvendighed for i mangfoldige Tilfælde, hvorved man altsaa kommer til at paalægge adskillige af de Borgere, hvem Bestemmelsen rammer, en Forpligtelse, som i og for sig ikke er absolut nødvendig. Det tydske Princip indeholder derimod mere almindelige Bestemmelser om, at Bøgerne skulle føres paa en saadan Maade, at man deraf kan danne sig et klart Blik over, hvorledes Forretningen er gaaet. Dette Princip har altsaa ikke den paapegede Mangel, men derimod den Mangel, at det er saa ubestemt, at det for dem, som det paalægges at føre Bøgerne, vil være noget uklart, i hvilken Udstrækning og paa hvilken Maade de skulle føres, og for Domstolene vil det aabne et noget vanskeligt Skjon over, hvorvidt de Forpligtede, de Vedkommende have, ere opfyldte. Forslaget er gaaet den Vej i det Væsentlige at følge det saafaldte franske Princip, og støtter sig i den Retning tillige til en Erklæring fra Grossererforeningen og Søs og Handelsretten. I Udvalget har der været reist Stemmer for, om man ikke burde foretrække det tydske Princip, men man er enedes om at blive staaende ved Forslaget. Jeg har kortelig anført de Grunde, hvorfor man har ment at kunne slutte sig til det. Den Betænkning, man havde, var bl. A. at man, naar man fulgte dette Forslag, kom til at paalægge en stor Del Borgere Forpligtelser, som i og for sig maa siges at være unødvendige, og Forslaget gaar netop meget vidt i den Retning. Det kan ikke negtes, at man efter det kom til at lægge Forpligtelser paa en hel Del Handlende, for hvem det aabenbart maatte være umuligt at fyldestgjøre disse Forpligtelser. Ganske vist uundtages Høtere og enkelte Smaahandlende, men der findes en stor Mængde Handlende særlig paa Landet, som efter Udvalgets Me-